

faa forstod jeg ikke dette, forsaavidt jeg gaar ud fra, at det virkelig ikke gjør nogen Forskjel med Hensyn til Finantsloven i practisk Henseende, om denne Feil bliver staaende eller ikke. Den Indskyldelse, som her kan være Tale om, maa vistnok indskrænke sig til en Ret til at corrigere Trykfeil og Regningsfeil, og denne Ret, troer jeg ikke, er saa vigtig, at jeg skulde holde paa den, naar jeg ved at opgive den kunde forebygge andre Ulemper derved.

Stampe: Ja, jeg er virkelig for mit Bedkommende ikke meget inde i disse fine politiske og finantsselle Betragtninger; det har været mig meget vanskeligt at sætte mig ind i dem, især efterat det Finantsselle er blevet blandet med det Politiske. Dette er maaskee Marsagen til, at det forekommer mig ubegribeligt, eller med andre Ord, at det fremfalder min høilige Forundring, at der idag her i Thinget kæmpes saa overmaade stærkt for, at denne Lov skal gaae tilbage til det andet Thing, eftersom jeg ellers har seet, især i den senere Tid, at man har arbejdet for og anseet det ønskeligt, at Love ikke skulde gaae tilbage til det andet Thing. Jeg vil tilstaae, at der vel i dette Tilfælde foreligger en Feil, som man nok kan sige er en aldeles tydelig Feil, da det er en arithmetisk Feil, men jeg skal dog tillade mig at henstille til det høitærede Thing, om der ikke i mange andre Love, der ere passerede dette Thing, og hvort der just ikke var Spørgsmaal om Tal, kunne være Feil, der maaskee kunne have meget større Betydning end den her omhandlede, og disse Love lod man dog ikke gaae tilbage til det andet Thing, fordi man ansaae det for ønskeligt, som det jo ogsaa er, at de Sager, disse Love angik, ligesom enhver anden Sag i Verden, dog engang skulde have en Ende. Jeg vil ogsaa tillade mig at bemærke, at det jo meget let kan hændes, skjøndt jeg ikke dermed vil sige, at det hændes, at det at faae disse 400 Rbd. rettede, kunde komme til at koste Staten en 3—4000 Rbd.

Unsgaard: Ja, jeg vil blot tillade mig at bemærke, at det er hverken af fine politiske eller af fine finantsselle Grunde, at jeg voterer for, at de Feil, der findes i denne Lov, rettes, men det er af den Grund, at jeg ikke voterer for en Lov, hvori der staaer, at 2 og 3 er 6.

Søvrigt troer jeg, med Hensyn til hvad den ærede Landsthingsmand for Helsingør (Kirck) bemærkede om, at det vilde være en slem Ting, hvis Ordet „ikke“ skulde være udeladt i en Lov, at det netop finder Anvendelse her, hvis man voterede denne Lov, idet der da egentlig burde staae: „Til Krigsministeriet bevilges ikke nedenstaaende Sum af 3,513,550“; thi det er jo dog egentlig det, man vil (Latter).

Blechingberg: Naar det er yttret, at Landsthinget, og navnlig Udvalget i Landsthinget, har havt længere Tid til Behandlingen af Finantsloven, da maa jeg virkelig fralægge baade Thinget og Udvalget, hvad der i den Henseende er fremført; thi det er en Sandhed, som har paastrængt sig mig dennegang, ligesom de forrige Gange, at Landsthinget har havt en utilbørlig kort Tid til Behandlingen af Finantsloven. Det er naturligt ogsaa en Følge deraf, at en Talrevision har været, saa at sige, umulig for det Udvalg, i hvis Hænder det høitærede Landsthing har nedlagt det Hverv, specielt at beskæftige sig med Finantsloven, og jeg maa derfor ansee det for meget muligt, at, medens man er blevet opmærksom paa de tvende Feil, som ere omhandlede i Udvalgets Betænkning, kan der gjerne være andre, paa hvilke man ikke er blevet opmærksom. Som Medlem af Udvalget har jeg ogsaa næret Tvivl om, hvorvidt jeg skulde deltagende i at gjøre Indstilling om den Rettelse, hvorom her er Spørgsmaal, men jeg har i Udvalget dog stemt for en saadan Indstilling med Tilfjendegivende af, at jeg forventede den høitagtede Finantsministers Udtalelse om, hvorvidt det Spørgsmaal, der forsaavidt forelaa, var af nogen Interesse for Statskassen. Jeg har nu af den høitagtede Finantsministers og ligeledes af den ærede Statsrevisors Uttrinngers erfaret, hvad jeg vistnok isorveien antog for sandsynligt, at det, om denne Rettelse foretages eller ikke, er uden nogen Interesse for Statskassen, da den nemlig ikke vil komme til at miste disse 400 Rbd., hvorom her er Spørgsmaal, om end Rettelsen ikke skeer. Jeg er nu en stor Effer af praktiske Resultater, og den Betragtning jeg saaledes er kommen til, og med Hensyn til hvilken jeg har fundet Stadfæstelse i de Udtalelser, der have fundet